

ת"ד 3471/07/17 - ליאת לוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 3471-07-17 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 491803/2016

בפני כבוד השופט טל פרי
מבקשת
נגד
משיבה
החלטה

לפי בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי - [נוסח משולב] התשמ"ב 1982 במסגרתה עותרת ההגנה כי יועבר לידיה תיקו הרפואי של המעורב.

כמו כן, עותרת המבקשת למתן צו המורה למשרד הרישוי להשיב האם דווח למשרד הרישוי כי הנהג המעורב סובל ממחלת הנוירופטיה.

בפתח הדברים אציין כי ביחס לחלקה השני של הבקשה, נתנה החלטה הדוחה את הבקשה עוד במעמד ישיבת ההוכחות, ולפיכך לא מצאתי מקום להידרש לבקשה בשנית.

לפיכך אדרש לחלקה הראשון של הבקשה בלבד.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש לנהג המעורב (להלן: **"המעורב"**).

ב"כ המבקשת טוען כי מעיון בחומר הראיות, בתעודות הרפואיות ומשמיעת עדותו של המעורב עולה כי המעורב סבל, טרם קרות התאונה, מבעיה רפואית בדמות מחלת הנוירופטיה ואף ציין כי על פי נהלי המרב"ד, כאשר מחלה זו במצב מתקדם, יש בה להשפיע על דרך הנהיגה עד כדי פסילת רישיון הנהיגה ואיסור נהיגה בפועל.

ב"כ המבקשת טוען כי במידע האמור יש כדי לסייע להגנת הנאשמת והוא חיוני לצורך ניהול המשפט וחקירת עדי התביעה.

המשיבה הביעה את התנגדותה הנחרצת לבקשה וטענה כי מדובר ב"מסע דייג" וחדירה לפרטיותו של המעורב שכן אין כל קשר בין התאונה למצבו הרפואי של המעורב.

המעורב הביע התנגדותו לבקשה וזאת באמצעות תגובת המשיבה. המעורב ציין כי אינו מעוניין לגלות חומר רפואי בעניינו וכי הוא עבר, ועודו עובר, עוגמת נפש וייסורים ואין בעברו הרפואי משום קשר לתאונה.

דין והכרעה

הבקשה מתייחסת לתיקו הרפואי של המעורב ביחס למצבו הרפואי עובר לתאונה.

על תוכנו של התיק הרפואי חל חיסיון מכ סעיף 49 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971. הצדדים לא היו חלוקים בשאלת סמכותו של בית המשפט לדון בבקשה מכ סעיף 108 לחסד"פ.

במקרה דנן, אל מול זכותה של המבקשת להליך הוגן ויכולתה להתגונן כראוי ניצבת הזכות לפרטיות וזכות החיסיון לה זכאי המעורב. עסקינן במלאכת איזון עדינה ומורכבת.

כבר נפסק כי בדיון לפי סעיף 108 לחסד"פ על בית המשפט לאזן בין זכויות נאשם לחשיפת מידע שעשוי לסייע לו בהגנתו, לבין זכויותיהם של צדדים שלישיים לפרטיות ולכבוד (ראו: בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר (פורסם בנבו) (23.1.14) (להלן: "פס"ד שיינר") ; בש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל פ"ד נד(1) 376 (פורסם בנבו) (6.2.2000) (להלן: "פס"ד מסארווה"))

בפס"ד מסארווה קבע בית המשפט העליון כי :

"כאשר אין מדובר בחומר שנתפס במהלך החקירה ישקול בית המשפט את הרלוונטיות

של החומר ואת ערכו הראייתי, אל מול זכויות היסוד החוקתיות של העד שאת הפרטים

הנוגעים אליו מבקשים לחשוף, ויערוך את האיזון הראוי ביניהם".

בהקשר לבקשות לעיון במסמכים רפואיים לרבות טיפולים רפואיים ונפשיים, קבע בית המשפט כי

יש לקחת בחשבון את החיסיון של מטפל - מטופל ואת הפגיעה בדיסקרטיות ובסודיות שהן אבן

הפינה של הטיפול ומהוות את הבסיס ליחסי האמון בין רופא למטופל. (פס"ד שיינר).

במקרים כגון דא , על בית המשפט להלך "בין הטיפות" ולהישמר פן יפר את האיזון העדין והשברירי

בין מטופל למטפל. אל לו לבית המשפט להפליג למחוזות רחוקים תוך חשיפת מידע אישי של צדדים

שלישיים, אשר אין בו משום תרומה ממשית וקונקרטית להגנת נאשם ועולה הוא כדי מסע דיג

בלבד. הביטוי לפיו "אין חקר לתבונת סנגור" אינו מפתח לקבלת כל חומר מקום בו מדובר

באפשרויות הגנה ערטילאיות שאין להן בסיס נראה לעין.

ביחס לבקשתו של ב"כ המבקשת להעביר לידיה את החומר הרפואי של המעורב בנוגע למחלת

הנוירופטיה מצאתי כי יש ממש בבקשה.

חומר הראיות שהוצג לבית המשפט, עד כה, לרבות עדותו של המעורב בבית המשפט מלמד כי המעורב סבל, טרם קרות התאונה, מבעיה עצבית ברגליו טופל בעקבותיה.

עיון בתיעוד הרפואי מעלה כי קיימת אפשרות כי יש בחומר המבוקש לסייע להגנת הנאשמת וזאת מבלי לקבוע מסמרות בעניין זה. לפיכך - אני קובע כי יש להתיר גילוי החומר המבוקש, תוך צמצום הפגיעה בפרטיות המעורב כפי שיבואר להלן.

אני מורה לקופ"ח לאומית להעביר לידי התביעה את החומר הרפואי בעניינו של מר מזרחי עזרא ת.ז. 058611138, ביחס למחלת הנוירופטיה, וזאת קודם ליום התאונה - 7.11.2016.

התביעה תעביר לידי ב"כ המבקשת העתק התיעוד האמור.

בתיעוד אשר יועמד לעיון ההגנה, יושחרו ו/או ימחקו כל הפרטים הנוספים, אשר עלולים לפגוע בפרטיות המעורב או לגלות פרטים נוספים החורגים מהאמור בהחלטה.

ככל ויהיה בחומר הרפואי כדי לסייע למבקשת בהגנתה, על המבקשת להמציא חוות דעת מומחה רפואי לעניין זה.

המבקשת תישא בהוצאות העתקת התיק הרפואי כפי שיקבע ע"י קופ"ח לאומית וזאת תוך 30 ימים מיום העתקת החומר.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ט, 26 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

